

Протокол

№

гр. София, 23.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8366** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 12:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. А. М. Х. С. – редовно уведомен, явява се лично.

Представява се от АДВ. Т. И., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ГРУПА „МИГРАЦИЯ“ ПРИ ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (ОД НА МВР) - С. – редовно уведомен, не се представява.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор ЦВЕТОСЛАВ ВЕРГОВ.

АДВ. И. : Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР В. : Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото предвид редовното призоваване на страните, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА депозирана жалба на М. А. М. Х. С. ЕГН [ЕГН] и ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., с постоянен адрес: [населено място],[жк], вх. 2, ет. 4, ап. 36, подадена чрез адв. Т. А. И., съдебен адрес: [населено място], [улица] (Безистен), етаж 2, ел. поща [\[електронна поща\]](#), против Заповед № 343з-1911/16.07.2025 г., издадена от Началник на Група „Миграция“ при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – С., с която на оспорвания е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход,

страна на транзитно преминаване или трета страна“.

ДОКЛАДВА административна преписка по издаване на оспорената заповед.

ДОКЛАДВА постъпило писмено становище от ответника от 15.09.2025г., с което моли да се даде ход на делото, оспорва жалбата, няма доказателствени искания, няма възражения относно представените с жалбата доказателства, в това число и направените доказателствени искания, изразява становище по съществуващото на спора.

АДВ. И. : Поддържам депозираната срещу административният акт жалба. Поддържам направените с жалбата доказателствени искания, като няма да соча други доказателства.

Моля да приемете административната преписка в цялост.

Моля да бъде приобщено към делото становище на ВКБООН относно връщането в С. и да бъде допуснат до разпит един свидетел, който водим в днешното съдебно заседание.

Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

ПРОКУРОР В. : Да се приеме административната преписка. Да се изслуша свидетелят в днешното съдебно заседание. Няма да соча нови доказателства. Нямам други доказателствени искания.

След като изслуша становищата на процесуалния представител на жалбоподателя и на прокуратурата, съдът намира, че следва да бъдат приети докладваните писмени доказателства - представената с жалбата позиция относно завръщане в Сирийска арабска република на ВКБООН и писмените документи, представляващи административната преписка по издаване на оспорената заповед.

Направеното доказателствено искане от процесуалния представител на жалбоподателя за събиране на гласни доказателства съдът намира за относимо, допустимо и необходимо за изясняване на делото от фактическа страна, с оглед на което същото следва да бъде уважено, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писменото становище на ВКБООН, приложено към жалбата.

ПРИЕМА административна преписка по издаване на оспорената заповед.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от жалбоподателя.

ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатия свидетел.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля :

Н. А. С. – 34 - годишна, българска гражданка, омъжена, неосъждана, съпруга на жалбоподателя.

Съдът разясни на свидетелката наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛКАТА С. : Разбирам, че трябва да говоря истината. О. да кажа истината. Желая да свидетелствам.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. свидетелката отговори: С жалбоподателя М. А. М. Х. С. живеем на семейна начала от близо 5 години, като от 2 години официално сме в граждански брак. Имаме дете, което е на 8 месеца. Нашият брак не е фиктивен, не е само по документи. Ние сме едно

малко, но много сплотено семейство. Наложената заповед ни притеснява много, затова защото, ако се изпълни това, което е наредила Дирекция „Миграция“, това означава, че нашето семейство се срутва.

Детето ни емоционално е много привързано и към двамата родители, защото заедно се грижим за него. Считам, че ако детето се отдели от единия си родител, това няма да е в негов интерес и в интерес на семейство ни като цяло.

От друга страна, ако аз отида да живея с него в С., това също не е възможно – там ситуацията все още не е стабилна. Там съпругът ми няма нищо – нито жилище, нито работа, той е напуснал С. преди много години. От 18-годишен е в България, говори перфектно български език. Детето ни е български гражданин.

Аз работя тук в България, адвокат съм по професия.

Вярвам, че тук в България ще дадем много по-хубаво и добро бъдеще на детето ни, отколкото в една страна, в която има постоянно разправии, престрелки, грабежи и като цяло ситуацията е много нестабилна.

Считам, че ние като двама родители на това дете, не бихме го изложили на риск.

Ако жалбоподателят се отдели от нас, ние оставаме едно разбито семейство – детето познава много добре баща си. Той много ми помага в грижите за детето и като цяло за семейството ни.

М. има присъди, но той не е вредил на обществото ни.

Изкарал си е шофьорска книжка, има собствена фирма. Работи като бръснар.

Помага при издръжката на семейството. Ако остана сама, няма да мога да посрещна всички нужди сама.

Чувстваме се много притеснени от издадената заповед.

АДВ. И. : Нямам други доказателствени искания.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, предвид на което

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. И. : Моля да отмените процесната заповед като незаконосъобразна по следните съображения – действително административният орган е посочил много факти и обстоятелства, които са от значение за случая, като това, че чужденецът пребивава от много време на територията на страната, няма близки в страната по произход, изцяло интегриран е, има семейство, в това число съпруга и малолетно дете, но това, което изисква законът (чл. 41 ЗЧРБ), е не просто формалното посочване на факти и обстоятелства, а тяхната преценка в контекста в съответния случай - да се направи заключение дали е пропорционално по смисъла на чл. 6 АПК и законосъобразно по смисъла на вътрешното и международното законодателство на съответния адресат да бъде наложена принудителна административна мярка.

Считам, че в процесния случай ответникът по никакъв начин, освен че хронологично е изложил историята на чужденеца и факти от личния му живот, не е преценил как би се отразило изпълнението на една такава мярка за връщане обратно както на личния, така и на семейния му живот.

Следва да се посочи, че в настоящия случай има и малолетно дете, въпреки че то е косвено засегнато от административния акт, считам, че е задължен органът да направи преценка на неговия личен интерес. В случая детето е едва на 8 месеца и считам, че в негов голям интерес е със сигурност да расте с двамата си родители.

Отделно от това, ответникът не е направил абсолютно никакъв анализ на това дали има друга държава, в която би могъл да реализира правото си на личен живот. От свидетелските показания на днес изслушаната свидетелка се установява, че такава държава няма.

Позицията на ВКБООН, който е основен орган и неговите становища, преценки и насоки следва да се вземат предвид при преценка за сигурността на страни по произход, недвусмислено сочи, че се призовават всички държави да преустановят издаване на отрицателни решения на сирийци да не бъдат връщани сирийци принудително в С.. С. не е сигурна държава, разделена е на няколко региона. Временното правителство в момента се бори със засилващия се тероризъм, атаки от страна на И., както и от кюрдските групировки, които контролират региона. Това със сигурност не е сигурна страна - особено за лице, което не пребивава там вече 14 години.

В страната се наблюдава широкомащабна криза - хуманитарна криза, няма вода и електричество, живеят на палаткови лагери, според което считам, че моят доверител и неговото семейство не могат да реализират правото си на нормален семеен живот. Извън територията на Република България няма друга страна, в която да могат да бъдат заедно.

В този смисъл считам, че, въпреки многото и подробно изложени доказателства, административният орган не е направил правилна преценка, поради което административният акт е немотивиран. Издаден е при неспазване принципа на пропорционалност и със сигурност при явно незачитане на Европейската конвенция за правата на човека.

Представям договор за правна помощ.

Жалбоподателят М. С. : Поддържам казаното от адвоката ми.

П.. В.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата като неоснователна. Считам, че наложената административна мярка е законосъобразна и правилна. При издаването ѝ са съобразени всички обстоятелства от значение за случая. В защитата се споменава и е посочено, че тази принудителна административна мярка дава възможност за връщане в страна по произход или трета страна, т.е. тук не говорим единствено и само за връщане в С., поради което считам, че следва да оставите жалбата без уважение.

АДВ. И. : Мярката така е озаглавена, абсолютно няма никаква трета страна. Изрично е посочено, че завръщането следва да е в С..

СЪДЪТ ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:12 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: